

Economia

Europa sense el Regne Unit?

10/07/16 02:00 - CATEDRÀTIC DE BIOQUÍMICA I BIOLOGIA MOLECULAR, DIRECTOR DE L'ESCOLA DE DOCTORAT I VICERECTOR DE POLÍTICA CIENTÍFICA DE LA UB - **ENRIC I. CANELA**

Un dels estats receptors nets de diners dels pressupostos europeus de recerca és el Regne Unit. Els recursos d'Europa per a la recerca són equivalents als que hi dedica l'administració britànica. El Regne Unit és potent en recerca. Ja ho era abans de l'existència de la Unió Europea (UE). No es pot entendre la ciència, la recerca i la Universitat europees sense el Regne Unit. Amb permís de l'Estat francès, els models europeus universitaris són el britànic i l'alemany. Els rànquings mostren sempre universitats britàniques en les primeres posicions mundials. Quant a recerca, els britànics, especialment els anglesos, són líders.

Els ciutadans del Regne Unit, majoritàriament anglesos i gal·lesos, han dit que volen sortir de la UE. Les universitats britàniques no n'estan gens satisfetes.

Alguns creuen que quan el Regne Unit deixi la UE esdevindrà un país associat i que aleshores podria rebre recursos. A les estructures i programes de recerca europeus també hi participen els 15 països associats. Ho fan a l'European Research Council i al programa Horitzó 2020. Entre aquests, hi ha Noruega, Suïssa i Israel. Cap d'aquests, de diferents dimensions, és menyspreable en la recerca i la innovació. Suïssa és líder, i Israel destaca per la innovació d'alt nivell.

Potser sí que el Regne Unit podria incorporar-se com a país associat, però no seria a la taula de presa de decisions ni de definició de prioritats estratègiques en els programes europeus de ciència i tecnologia. La pèrdua de pes de la ciència britànica seria un fet. Mala cosa quan una de les grans batalles de les principals universitats britàniques, amb altres universitats europees que formen part de la LERU (la lliga d'universitats europees de recerca), entre les quals la Universitat de Barcelona, és tenir més pes específic en la presa de decisions de recerca a la UE.

Hi ha qui creu que sense esdevenir un país associat, el tresor britànic cediria els recursos que aporta al pressupost de ciència europea a la recerca britànica. Ni que fos així el resultat seria negatiu. És pitjor si tenim en compte que probablement això no passaria. Un dels grans beneficis de ser a la UE és que aporta a la ciència uns recursos dels estats que, altrament, no anirien a la ciència. La ciència rarament és una prioritat.

De tota manera, és probable que si el Regne Unit deixa la Unió Europea, la Unió Europea el "castigui" en allò que no perjudiqui massa el conjunt de la UE. Posar-li dificultats serioses en ser un país associat en seria una manera.

He escrit en condicional: "si el Regne Unit deixa la Unió Europea", quan fa pocs dies un referèndum va aprovar marxar-ne. No crec que s'acabi consumant la sortida del Regne Unit. No sé si gaire gent pensa com jo. No he tingut temps d'esbrinar-ho. Tampoc he llegit gaire comentaris sobre això.

Tinc l'absoluta certesa que si ara es repetís el referèndum el resultat seria contrari. Una gran part del vot del sí va ser un vot de càstig al govern. Finalment els més castigats no serien els governants, gent benestant. Tota l'economia patiria, però els treballadors més desafavorits en serien els més perjudicats. Tota la UE en restaria damnificada. Crec doncs, que el conjunt de la UE, un cop passada la ressaca del resultat, ajudarà els britànics a fer un canvi, això sí, sense imposicions britàniques. Quan Londres vegi que les grans empreses i que les grans infraestructures de recerca reconsideren posicions buscarà la manera de no fer-ne efectiva la sortida.

Ciutadans europeus.

Quan a Catalunya es parlava de tots els mals que assolarien el territori amb la independència, es deia que no seriem ciutadans europeus i que això ens ensorraria. Jo era dels que reia. No perquè cregués que era indiferent la sortida de la Unió Europea, reia perquè Europa no permetria la nostra sortida. Europa no pot ni vol reduir el seu espai, farà per manera que això no passi. Prèviament, però, ha de fer comèdia política.

Jo no em puc imaginar tot l'espai universitari de la UE sense les universitats de Cambridge, Oxford, College of London o l'Imperial College, que juntament amb l'Institut de Tecnologia de Zuric conformen les primeres universitats europees en el prestigiós rànquing de Xangai.

A mi em sembla que és hora que els polítics "facin un pas al costat" com es diu ara, i deixin pas a la intel·ligència.

Els països associats

Els països associats són estats que no són membres de la Unió Europea, però que hi tenen un acord internacional, en virtut del qual el país associat fa una contribució financera a la totalitat o part del programa marc de recerca. A les convocatòries, les organitzacions d'aquests països es tracten igual que les de la Unió Europea.

La campanya a favor i en contra del 'Brexit' va ser intensa abans del referèndum. Foto: AFP.

Quan a Catalunya es parlava de tots els mals que assolarien el territori amb la independència, es deia que no seriem ciutadans europeus i que això ens ensorraria. Jo era dels que reia. No perquè cregués que era indiferent la sortida de la Unió Europea, reia perquè Europa no permetria la nostra sortida. Europa no pot ni vol reduir el seu espai, farà per manera que això no passi. Prèviament, però, ha de fer comèdia política.

Enric I. Canela

Altres articles de l'autor

- 12/06/2016 **L'automatització i el treball**
- 08/05/2016 **Societat digital i Universitat**

Més articles ...

Darrera actualització (Diumenge, 10 de juliol del 2016 02:00)

Publicat a

L'econòmic 10-07-2016 Pàgina 32

DESA LA NOTÍCIA A:

Des del **registre** pots veure i gestionar totes les notícies desades i de les que en fas seguiment.